

Leysaspjál 4,00 kr.
53. árgangur

SOSIALURIN

frælsi
javnáður — brøðralag

Nr. 9 — Leygardagur 2. februar 1980

Føroysk sendinevnd aftur úr Guinea Bissau:

Vit kunnu fiska rækjur og tunfisk

— í prinsippinum beinanvegin

Guttormur Djurhuus
bleiv verandi í Guinea
Bissau. Hann skal gera
kanningar

Lesið á síðu 3

Føroya Blaðmannafelag mótmælir framferðini hjá landsstýrinum:

Einki høpi í almenna sjónvarpspolitikkinum

— Framferðin hjá landsstýrinum í sjónvarpsmálinum er so tilvildarlig og prógvar ein so litlan grundleggjandi kunnleika til evnið, at vit kunnu ikki lata hana fara framvið uttan at mótmæla, segði Jóhann Mortensen, formaður Føroya Blaðmannafelags, í frageiðing sini til aðalfundin hóskvöldið.

Jóhann Mortensen visti á, at titið og einki ígrípuligt var komið fram um ætlanir, hóast landsstýrismáðurin, sum hevur sjónvarpsmál um hendi, hevur boðað frá, at eitt alment sjónvarp skal byrja sendingar sínar um arsskiðtið 1980/81 — ella við øðrum orðum um eitt ár ella so.

Eingi stig tikin
til útbúgving

— Hóast hetta, eru eingi

stig tikin til útbúgving av fólki — hvørki tekniskum starvsfólki ella programm-medarbeiðarum. Royndir aðrastaðni vísa annars, at sjónvarp krevur drúgvar tilrættisleggingar og langa tilvenjingartíð. Sambært danska sjónvarps-journalistinum, Jacob Nielsen, sum var ráðgevari hjá nevndini, sum í 1972 gav landsstýrinum álitið um sjónvarp í Føroyum, tekur tað hált annað ár bert at gera eina programm-framleiðslu.

Okkum vitandi hevur landsstýrið heldur ikki gjørt sær tankar um eina sjónvarpslóg, ella gjørt sær tankar um, hvussu eitt komandi alment sjónvarp skal skipast, leiðast og hvønn programm-politikk tað skal reka.

Samstarv við
útvarpið?

Eisini nam formaður blað-

mannafelagsins við teir praktisku spurningar í samband við eitt komandi sjónvarp.

Í hesum sambandi spurdi hann, hvussu hølisspurningurin skuldi loysast upp á so stutta tíð og hvussu eitt møgult samstarv við Útvarp Føroya skuldi skipast.

— Hava vit allar hesar veruleikar í huga, og seta teir í samband við úttalilsini hjá hægsta politiska myndugleikanum á hesum øki, kunnu vit bert ástanda, at øll framferðin í hesum máli, sum hevur nógv við okkara yrkið at gera, er so tilvildarlig, at vit kunnu ikki lata hana fara framvið uttan at mótmæla, segði Jóhann Mortensen í niðurstøðu sini.

Ólógligt
útvegað

Um sjónvarpsfelagini, sum í løtuni senda, segði Jóhann Mortensen, at øll

tappingin er ólóglig, og at hon stríðir móti upphavsrættarlógini frá 1961, sum eisini er galdandi fyri Føroyar. Harafturat stríðir hon móti øllum norðurlandskum og alheims avtalum.

— Hetta má landssins stýri vita, og hetta veit Sjónvarpsfelagið í Havn. Og hesi boð fekk Sjónvarpsfelagið frá Danmarks Radio um sama mundið, sum tað fór at senda.

Viðari segði formaðurin í blaðmannafelagnum, at Danmarks Radio enn tá var so vinarliga sinnað móti landsstýrinum, at tað bjóðaði sær at hjálpa til við m.a. at samráðast um upphavsrættindi. Hesar samráðingar eru ógvuliga tvørligar, av tí at samráðast skal við umleið 60 yrkisfeløg, men hóast áminningarbræv hevði landsstýrið ikki hirt Danmarks Radio svar, tá útvið eitt ár var liðið.

Rottubein funnin í várrullu í Havn

Í síðstu viku vórðu nokur smærri bein funnin í eini várrullu, sum ein drongur í Havn ár. Beinini vórðu send til kanningar á Støðisútbúgvingini.

— So vitt eg dugi at siggja, er talan um geislar av rottu, sigur Dorete Block, sum hevur kannað beinini.

Hon sigur, at í fyrstu syftu kundi hugsast, at tað vóru bein av hønarfugli, men tað var tað ikki. Tey vóru ov smá til at vera av haru, og av seyði ella grisi kundu tey ikki vera, sostatt mugu tey vera av rottu.

Spurd, um tað kann prógvast, at beinini eru av rottu, sigur hon, at tað kann tað, men hon vil kanna tey, áðrenn hon sigur nakað endaligt.

Okkum vitandi eru ikki áður funnin rottubein í várrullu í Føroyum, men fyri nokrum árum síðani vórðu nokur bein funnin í várrullu í Danmark. Tá varð sligið fast, at talan var um rottubein.

Bíðaðu í 13 tímar við dyrnar

Tá starvsfólkið á vøggustovuni við Velbastaðvegin kom til arbeiðis friggjamorgunin kl. 7, sótu 20 foreldur við dyrnar og bíðaðu eftir teimum.

Summi av teimum høvdu sitið har alla náttina og hóskvöldið við. Tey sótu har í teirri vón at fáa børn um sinum eitt vøggustovupláss. Tey høvdu

sæð kunngerðina herfyri um, at vøggustovan henda morgunin skrivaði upp børn.

Leiðarin á vøggustovuni, Sólgerð á Rógvi Olsen, sigur, at frammanundan vóru 20 børn á biðlistanum. Tað kann ikki koma uppá tal at fáa pláss fyri øllum. Í løtuni er pláss fyri 10 børnum afturat.

»KOM SO FØROYAR«

Kom so Føroyar, kom so Føroyar! Soleiðis fara røpin vónandi at duna í hallunum har CHM kappingin verður leikt.

Seinastu árin hevur føroyski hondbóltsaskoðarin

ikki verið goður. Ikki so at skilja, a nakran hátt hevur rópt ókvæmisorð ella á annan hátt spilt leikararnar út, men hetta er sagt orsakað av tí tøg, ið mangan hevur verið til ymisku altjóða dystirnar, ið verið hava seinastu árin.

Einstakar røddir hava verið at hoyrt við røpin

um: »Kom so Føroyar, kom so Føroyar«, men hesar eru skjótt tagnaðar, tá hesin múrurin av tøg ikki minkaði, men heldur vaks og høvð aftaná høvð vendi sær, fyri at siggja hvør hesin, ið tordi at rópa eggjandi róp sitt út, var.

Skulu vit ikki til hesa kapping vísa okkum sum goðar áskoðarar og

stuðlar hjá okkara landsmonnum, sum nú í langa tíð hava ofrað alt fyri at vera við just til hear dystir, og øll saman rópa og eggja teimum við røpinum »Kom so Føroyar« um tað so gongst væl ella heldur illa?

Lesið annars ítróttin á síðunum 8 og 9